

РЕШЕНИЕ

№ 1557

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стою Хр. Згуров

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разглежда докладваното от Стою Хр. Згуров Търговско дело №
20231100901212 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените от ищеца Застрахователна компания „Л.И.“ АД, ЕИК **** срещу ответника „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, ЕИК ****, обективно и кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 127, ал. 2 ЗЗД във вр. с § 24 от ПЗР на КЗ, и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, относно осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата **50 356,98 лв.**, представляваща половината от изплатеното обезщетение за имуществени вреди вследствие на ПТП от 27.04.2010г., за плащането на което ищецът е бил осъден с Решение №633/08.04.2016г. постановено по т.д. №2002/2014г. по описа на СГС, Т.О., VI-8 състав и законната лихва за периода от 01.04.2014г. до 25.08.2018г., и за което ответникът и ищецът са солидарно отговорни, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от **750 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата от 50 356,98 лв. за периода от 13.05.2023г. до 28.06.2023г.

Ищцовото дружество основава претенциите си с твърденията, че с влязло в сила Решение №633/08.04.2016г. постановено по т.д. №2002/2014г. по описа на СГС, Т.О., VI-8 състав е било осъдено да заплати в качеството си на застраховател на гражданската отговорност на виновен за настъпване на произшествие водач на МПС марка и модел „Мерцедес 814“ с рег. №**** на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ на лек автомобил марка и модел „Ландровер Рейндж“ с рег. №**** - ЗД „Б.И.“ АД, на основание чл. 213, ал. 1 във вр. с чл. 213а КЗ (отм.), сума в размер на 65 108,66 лева, представляваща вземане за заплатено обезщетение за имуществени вреди, причинени при застрахователно събитие - ПТП настъпило на 27.04.2010 г. по

застраховка “Автокаско, злополука на местата в МПС” серия А2009 № 1028808001 907323 от 02.02.2010 г., ведно със законната лихва върху главницата от 01.04.2014 г. до окончателното ѝ плащане, както и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата в размер на 3 751,23 лева, представляваща законна лихва върху присъдената главница за периода от 07.09.2013 г. до 01.04.2014 г. Сочи, че към датата на произшествието-27.04.2010г. гражданската отговорност на виновния за настъпването на процесното ПТП е била застрахована освен от него и от ответното дружество съгласно полица №00-8-13922309 9731947 от 17.12.2009г., поради което съгласно правилото по §24 от ПЗР на КЗ двете застрахователни дружества са солидарно отговорни за заплатеното обезщетение, а съгласно чл.127, ал.2 ЗЗД заплатилият цялото задължение може да претендира от останалите солидарни длъжници заплатеното в повече от неговата част от задължението.

В законоустановения срок постъпи писмен отговор на исковата молба от ответното дружество „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. В отговора ответникът възразява, че претендираното вземане е погасено по давност на основание чл. 197 от Кодекса за застраховането /отм./, тъй като от датата на настъпване на застрахователното събитие и предявяването на настоящата исковата молба в съда са изтекли повече от пет години. Релевира възражение за погасяване по давност и относно акцесорната претенция за законна лихва върху главницата от общо 65 108.66 лв. от датата- 07.09.2013 г. Сочи, че предявената претенция за $\frac{1}{2}$ част от 100 713, 97 лв. или за 50 356.98 лв. по никакъв начин не е съобразена с чл. 223, ал.2 и ал. 4 от КЗ (отм.), която според него следва да се приложи по аналогия и към настоящия случай. Съгласно нейната редакция, ответникът би отговарял за лихви, считано от съобщаването, а в случая поканата за възстановяване на сумата от 50 356.98 лв. е получена от него на 12.04.2023 г. и предвид късното уведомяване не може да се приеме, че дължи 28 529.62 лв. законна лихва върху главницата от 65 108.66 лв. за периода от 01.04.14 г. до 25.07.2018 г. и 3 751.23 лв. мораторни лихви. Разноските от 3 324.46 лв. също не се дължат на основание чл. 223, ал. 4 от КЗ (отм.), тъй като ответното дружество не е било привлечено в процеса, като трето лице-помагач. Предвид горното в случай, че исковете бъдат намерени за основателни, ответникът счита, че максималният размер на отговорността на дружеството се простира до $\frac{1}{2}$ от главницата от 65 108.66 лв. или се равнява на 32 554.33 лв. В заключение заявява, че в представената фактура за извършен ремонт на л.а. „Лендровер Рейндж“, рег. № СА **** КС е допуснато необосновано завишаване на цените и нормовремената на вложения труд, както и на материалите, консумативите и резервните части, които далеч надвишават съществуващите в страната средни пазарни цени и поради което се е стигнало до заплащане от страна на ищеца на обезщетение в неоправдано висок размер.

В съдебното заседание ищцовото дружество се представлява от пълномощника му ю-т Г., която поддържа предявените искове, моли съда да

ги уважи изцяло и да присъди в полза на доверителя й разноските по делото.

В съдебното заседание ответното дружество се представлява от пълномощника му ю-т К., който оспорва предявените иски, моли съда да ги отхвърли и да присъди в полза на доверителя му разноските по делото.

След като взе предвид изложеното в исковата молба, отговора и допълнителната искова молба, събраните доказателства по делото и изявленията на страните в съдебно заседание, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С доклада по делото съдът обяви за безспорни в отношенията между страните и ненуждаещи се от доказване в процеса наличието на застрахователни правоотношения между страните по делото в качеството им на застрахователи по застраховка „Гражданска отговорност“ на водача на МПС марка и модел „Мерцедес 814“ с рег. №**** към 27.04.2010г., както и че ищецът е поканил ответника да заплати претендираните суми с покана, получена от последния на 12.04.2023г.

От приетите като писмени доказателства по делото заверени копия от Решение №633/08.04.2016г., постановено по т.д.№2002/2014г. по описа на СГС и издаденият въз основа на него изпълнителен лист от 22.05.2018г. се установява, че по предявен от застрахователя по имуществена застраховка „Автокаско“ ЗД „Б.И.“ АД, който се е суброгирал в правата на пострадалия, ищцовото дружество е било осъдено да заплати на застрахователя по имуществената застраховка обезщетение в размер на 65 108,66 лв., представляващо вземане за вреди на моторно превозно средство с рег. №****, причинени при застрахователно събитие-ПТП от 27.04.2010г. и ликвидационни разноси, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 01.04.2014г. до окончателното изплащане на задължението и мораторна лихва в размер на 3 7151,23 лв. за периода от 07.09.2013г. до 01.04.2014г. С това решение ищецът по настоящото производство е осъден в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на виновния за настъпването на произшествието вода на МПС с рег. №PP 5347 АК.

Видно от покана за доброволно изпълнение от 12.07.2018г. по изп.дело №20188510401779 по описа на ЧСИ М.П. с рег. №851 и преводно нареждане от 01.09.2018г., въз основа на изпълнителния лист от 22.05.2018г. е било образувано изпълнително дело, по което ЧСИ е изчислил размера на дълга прибавяйки изтеклата законна лихва и разноси по изпълнителното дело в размер на 4800 лв. и такси по Тарифата към ЗЧСИ в размер на 6480,32 лв., при което общият размер на задължението е към 11.07.2018г. е възлизал на 111 994,29 лв., а ищецът е заплатил в хода на изпълнителното производство задължението в общ размер към 01.09.2018г. от 112 691,53 лв.

Съгласно показана за доброволно изпълнение изпратена от ищеца до ответника и получена от последния на 12.04.2023г., ищцовото дружество е

поканило ответното да му заплати на основание чл.127, ал.1 ЗЗД във вр. с §24 от ПЗР на КЗ сумата от 50 356,98 лв., представляваща половината от изплатеното от ищеца обезщетение, законна и мораторна лихва, както и разноски по делото в исковото производство. С писмо от 20.05.2023г. ответното дружество е отказало да заплати претендираното от ищеца вземане.

Съгласно приетата съдебно-техническа и оценителна експертиза по делото, се установи, че причината за настъпването на произшествието са действията на водача на МПС марка и модел „Мерцедес 814“ с рег. №****, който не е изпълнил предписанието на знак Б1 и не е спрял, за да пропусне движещите се по пътя с предимство, а е навлезнал в кръстовището. Настъпилите, описани и обезщетени увреждания по л.а. „Ланд Ровер Рейндж“ с рег. №СВ**** КС са в причинно-следствена връзка с процесното произшествие. Стойността на възстановяване на щетите по този автомобил съгласно средните пазарни цени е 65 108,66 лв.

Съдът изчисли посредством електронен калкулатор за законна лихва, че мораторната лихва върху главницата от 32 554,33 лв. за периода от 13.05.2023г. до 28.06.2023г. възлиза на 485,37 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Гражданска отговорност“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, а разпоредбата на чл. 213 КЗ /отм./ предоставя право на встъпилия в правата на застрахования застраховател по имуществената застраховка - да претендира от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата обезщетение до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Видно от разпоредбата на чл.484 КЗ /в сила от 01.01.2016г./, застрахователят няма право да сключва задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при наличието на друга такава за едно и също моторно превозно средство, ако застрахователните периоди на двете застраховки изцяло или частично съвпадат.

Съгласно § 24 от ПЗР на КЗ, за заварените до влизането в сила на чл.484 КЗ случаи, на повече от една действаща, както и изтекла, по която са възникнали застрахователни събития, задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователите – страни по съответните договори, отговарят помежду си поравно за изплащане на обезщетението, като пред увредените лица и застрахования, в случаите, когато последният е платил на увредените лица, застрахователите отговарят солидарно за изплащане на обезщетението.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответното дружество за погасяване по давност на претендираната $\frac{1}{2}$ част от заплатеното обезщетение, защото ищецът е извършил това плащане на 01.09.2018г., в хода на проведеното срещу него принудително изпълнение по изп.дело №20188510401779 по описа на ЧСИ М.П. с рег. №851, и от този момент той има правото да иска възстановяване на заплатената от него $\frac{1}{2}$ част от вземането от втория застраховател на гражданската отговорност на виновния водач, с който застраховател дължат това обезщетение солидарно. Исковата молба въз основа на която е образувано настоящото производство е подадена на 29.06.2023г., т.е. преди 01.09.2023г., когато изтича петгодишния давностен срок по чл. 110 ЗЗД, поради което и това възражение на ответника, съдът намира за неоснователно.

В случая, ответното дружество действително не дължи на ищеца половината от сумата от 3324,46 лв., представляваща разноски по делото в исковото производство, защото това задължение на ищеца не представлява такова за заплатено застрахователно обезщетение. По същите съображения, ответникът не дължи на ищеца и половината от заплатените от него разноски по изпълнителното производство и такси по Тарифата към ЗЧСИ в общ размер на 11 280,32 лв.

Ответникът не дължи и начислените и изплатени от ищеца лихви за забава за периода от 01.04.2014г. до 01.09.2023г. в общ размер на 29226,86 лв., тъй като не е бил поставен в забава за плащането на обезщетението, не е участвал в процеса, по предявения иск с правно основание чл.213 КЗ (отм.), а те не представляват и част от обезщетението по смисъла на с §24 от ПЗР на КЗ. По същите съображения ответникът не дължи и мораторната лихва в размер на 3 7151,23 лв. за периода от 07.09.2013г. до 01.04.2014г.

В производството по делото се установи, че ищцовото дружество в качеството на застраховател на гражданската отговорност на виновния за настъпване на произшествието водач е заплатил на суброгиралия се в правата на пострадалия застраховател по застраховка „Автокаско“ обезщетение в размер за претърпените имуществени вреди в пряка причинно-следствена връзка с инцидента в размер на 65 108,66 лв., които съответстват на пазарната стойност на разходите за възстановяване на автомобила. Предвид това се налага извода, че половината от дължимото обезщетение е в размер на 32554,33 лв. и точно толкова дължи ответното дружество на ищцовото съгласно § 24 от ПЗР на КЗ. По тези съображения, съдът намира, че предявеният иск е частично основателен до размера от 32 554,33 лв. и той следва да бъде уважен до този размер, а за претенцията от **над 32 554,33 лв. до 50 356,98 лв.** отхвърлен като неоснователен.

Поради частичната основателност на главния иск, частично основателен е и иска за осъждането на ответника да заплати на ищеца мораторна лихва за периода от 13.05.2023г. до 28.06.2023г. върху претендираната главница. В производството по делото се установи, че ищецът е поканил ответника да

заплати претендираното обезщетение, макар и в по-висок от дължимия размер, с което го е поставил в забава, поради което последният дължи мораторна лихва върху уважения размер от главницата-32554,33 за периода от 13.05.2023г. до 28.06.2023г., която възлиза на 485,37 лв., при което този иска следва да бъде уважен до размера от 485,37 лв. и отхвърлен за сумата от над 485,37 лв. до претендирания размер от 750 лв.

Поради частичната основателност на исковете, на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси по делото, изчислени съразмерно с уважените части от исковете. Така в полза на ищеца за внесена държавна такса, юрисконсултско възнаграждение и депозит за вещо лице следва да бъдат присъдени разноси по делото в общ размер на 1774,14 лв.

На основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК съразмерно с отхвърлената част от исковете в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 106,06 лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, ЕИК **** да заплати на Застрахователна компания „Л.И.“ АД, ЕИК **** сумата **32 554,33 лв.**, представляваща половината от изплатеното обезщетение за имуществени вреди вследствие на ПТП от 27.04.2010г., за плащането на което ищецът е бил осъден с Решение №633/08.04.2016г. постановено по т.д.№2002/2014г. по описа на СГС, Т.О., VI-8 състав и законната лихва за периода от 01.04.2014г. до 25.08.2018г., за което ответникът и ищецът са солидарно отговорни, и е дължимо на основание §24 от ПЗР на КЗ, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от **485,37 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата от 32 554,33 за периода от 13.05.2023г. до 28.06.2023г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Застрахователна компания „Л.И.“ АД, ЕИК **** срещу ответника „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, ЕИК ****, обективно и кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 127, ал.2 ЗЗД във вр. с §24 от ПЗР на КЗ, и чл. 86, ал.1 ЗЗД, **в ЧАСТТА** им относно осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от **над 32 554,33 лв. до 50 356,98 лв.**, представляваща половината от изплатеното обезщетение за имуществени вреди вследствие на ПТП от 27.04.2010г., за плащането на което ищецът е бил осъден с Решение №633/08.04.2016г. постановено по т.д. №2002/2014г. по описа на СГС, Т.О., VI-8 състав и законната лихва за периода от 01.04.2014г. до 25.08.2018г., и за което ответникът и ищецът са

солидарно отговорни, ведно със законната лихва върху сумата от над 32 554,33 лв. до 50 356,98 лв., считано от 29.06.2023г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от **над 485,37 лв. до 750 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата от над 32554,33 лв. до 50 356,98 лв. за периода от 13.05.2023г. до 28.06.2023г.

ОСЪЖДА „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, ЕИК **** да заплати на Застрахователна компания „Л.И.“ АД, ЕИК **** сумата от **1774,14 лв.**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Л.И.“ АД, ЕИК **** да заплати на „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, ЕИК **** сумата от **106,06 лв.**, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Апелативен съд-София.

Съдия при Софийски градски съд: _____